

ΕΛΕΓΧΟΣ

ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΧΑΛΚΗΔΟΝΙΟΥΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΕΩΣ

3686

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΛΕ

Bg

ΕΛΕΓΧΟΣ

ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΧΑΛΚΗΔΟΝΙΟΥΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΚΚΛΗΣΕΩΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Συμπολίται,

Ἀνεγνώσατε ἢ ἠκούσατε ὅτι πρό τινων ἡμερῶν διενέμετο εἰς τινὰς τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητός μας φυλλάδιόν τι, με ἐπιγραφὴν **Ἐκκλησίς πρὸς τοὺς Χαλκηδόνιους**. Ὅσοι ἔτυχον τῆς εὐνοίας νὰ θεωρηθῶσιν ὡς Χαλκηδόνιοι καὶ ἄνθρωποι ἀνήκοντες εἰς οἴκους —διότι ἡ **Ἐκκλησίς** αὕτη διενεμήθη οὐχὶ εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Κοινότητός μας, ἀλλ' εἰς μερικούς, ὅσους οἱ ὑποκινοῦντες ταραχὰς ἐν τῇ Κοινότητί μας, ἔκριναν ἀξίους — ὅσοι λοιπὸν ἀνέγνωσαν τὴν **Ἐκκλησίαν** ταύτην, βεβαίως θὰ ἔφριξαν διὰ τὰ ἀνομήματα δῆθεν καὶ τὰς καταχρήσεις, τὰς ὁποίας διεπραξάν πάντες οἱ ἀπὸ τοῦ 1899 μέχρι τῆς σήμερον Ἐθνοφίλοι, Ἐπιτρόποι, Ἐξελεγκταὶ τῶν Κοινοτικῶν μας πραγμάτων, θὰ ἐσκέπτοντο δέ, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ εὐρώμεν τιμίους ἀθρώπους οἱ ὅποιοι ν' ἀναλάβωσι τὴν διοίκησιν τῶν Κοινοτικῶν μας πραγμάτων, ἀφ' οὗ ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους μέχρι τῆς σήμερον τιμῶμεν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητος, τιμᾷ καὶ τὸ γένος μας, ἄνθρωποι τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶναι σεβαστά, κατεδέχθησαν νὰ καταχρασθῶσιν ὡς διαχειρισταὶ τῆς Κοινότητός μας, ἢ βλέποντες τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐκκλησίας ἢ τῆς Σχολῆς κλέπτοντας ἐσιώπων, γενόμενοι τοιουτοτρόπως συνένοχοι αὐτῶν. Θὰ ἠπορεῖτε πῶς ὁ Μητροπολίτης μας, ὁ ἀπὸ Ἡρακλείας Χαλκηδόνος Γερμανός, ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον τὸ Ἔθνος τιμᾷ καὶ ὑπολίπτεται ὡς ἓνα τῶν πρωτίστων ἱεραρχῶν μας, ἐργασθέντα με κίνδυνον τῆς ζωῆς του ἐπὶ τῆς ἀπολυταρχίας, ὅπως περισώσῃ τὰ προνόμιά μας τὰ ὁποῖα σήμερον καὶ πάλιν συζητοῦνται μὲν ἐν μέρει, δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἀπολεσθῶσι, διότι αἱ βάσεις καὶ τὰ θεμέλια, τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν τότε εἶναι ἰσχυρά, πῶς ἄνθρωπος ὁμολογούμενος καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν μὴ φίλων του ὡς ἀνώτερος πάσης μομφῆς, πῶς αὐτὸς βλέπων τὰς καταχρήσεις ταύτας δὲν διεμαρτυρήθη καὶ δὲν τοὺς κατεδίωξεν;

Ὅταν δὲ θὰ ἴδωτε εἰς τὸ τέλος τῆς Ἐκκλησίᾳς τὴν ὑπογραφήν :
**Ἡ ὑπὲρ τῆς περιφρουρήσεως τῶν συμφερόντων τῆς Ἑλληνικῆς
 Ὁρθοδόξου Κοινότητος Χαλκηδόνος, συμφώνως τῷ Συντάγματι
 ΕΠΙΤΡΟΠΗ** ὡς φρόνιμοι ἄνθρωποι θὰ ἐσκέφθητε, α'. ποῖοι διώ-
 ρισαν τὴν **ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ** ; β'. πότε οἱ Χαλκηδόνιοι συνεδρίασαν καὶ
 διατί δὲν σᾶς προσεκάλεσαν νὰ λάβετε μέρος εἰς τὴν συνεδρίασιν αὐτήν ;
 γ'. ἀπὸ ποίους ἄνθρώπους ἀπαρτίζεται αὐτὴ **Ἡ ΕΠΙΤΡΟΠΗ** ; δ'. διατί
 δὲν εἶχον τὸ θάρρος τῶν πεποιθήσεών των, ἀφ' οὗ λέγουν τόσα καὶ τόσα
 καὶ ὑβρίζουν καὶ ἀποκαλοῦν καταχραστὰς ὅλους τοὺς μέχρι τῆς σήμερον
 λαβόντας μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Κοινοτικῶν, δὲν ἔχουν, λέγομεν,
 τὸ θάρρος νὰ μᾶς εἰποῦν, ποῖοι εἶνε καὶ δὲν τολμοῦν νὰ βάλουν τὴν
 ὑπογραφήν των ;

Κατ' ἀρχὴν πᾶσα ἐπιστολὴ, πᾶν ἔγγραφον καὶ μάλιστα καθαπτόμενον
 τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως προσώπων—χωρὶς ὑπογραφήν τοῦ γράφοντος—
 θεωρεῖται παρ' ὅλων τῶν φρονίμων ἀνθρώπων—καὶ εἶναι—ἄνευ οὐδε-
 μιᾶς σημασίας, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ γραφόμενα εἶναι συκοφαντικὰ ἀνθρώ-
 πων ὑπολογιζόντων, ὅτι καὶ ἐν ἑκ τῶν ψευδολογημάτων των ἂν ἤθελε
 πιστευθῆ, θὰ προήρχετο εἰς αὐτοὺς ἀτομικὰ τις ὠφέλεια.

Καὶ ἡμεῖς, ἂν καὶ οὐδεμίαν προσοχὴν ἔπρεπε νὰ δώσωμεν εἰς ἓν
 φυλλάδιον τὸ ὁποῖον διενεμήθη εἰς μετρημένους ἄνθρώπους καὶ τὸ ὁποῖον
 δὲν φέρει καμμίαν ὑπογραφήν ἄλλην παρὰ τὴν τῆς Ἀνωνύμου Ἐπι-
 τροπῆς—ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Συντάγματος—
 μολαταῦτα, οἱ μὲν ἐκ τῶν κάτωθι ὑπογραφόντων τὴν παροῦσαν ὡς
 διατελέσαντες κατὰ καιροὺς Ἐφηροὶ, Ἐπίτροποι καὶ Ἐξελεγκταὶ Ναιῶν,
 Σχολῶν, Νεκροταφείων τῆς Κοινοτικῆς μας, οἱ δὲ κοινηθέντες ἐκ
 περιεργίας νὰ μάθωμεν τὴν ἀλήθειαν τῶν γραφομένων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
 ἐζητήσαμεν ἀκριβεῖς πληροφορίες ἐκ τε τοῦ Γραφείου τῆς Κοινοτικῆς
 καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ ἐπὶ πλέον προστρέξαντες εἰς τὰ βιβλία
 τῆς Κοινοτικῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς κατοικοῦ
 Χαλκηδόνος νὰ μελετήσῃ, διὰ νὰ διαφωτισθῶσιν οἱ Συμπολίται μας
 δημοσιεύομεν—μὲ τὰς ὑπογραφὰς μας καὶ οὐχὶ ἄνωνύμως τὸ παρὸν
 φυλλάδιον εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἴδωτε τὰ σπουδαιότερα μόνον ψευδολογήματα
 τῆς Ἀνωνύμου Ἐπιτροπῆς ἀναιρούμενα καὶ θὰ ἐννοήσετε ὅτι πολὺ

φρόνιμα ἔπραξαν τὰ μέλη τῆς αὐτοχειροτονηθείσης Ἐπιτροπῆς ν' ἀποκρύψωσι τὰ ὀνόματά των, διότι θὰ ἀπεδεικνύοντο συκοφάνται καὶ δικαστικῶς θὰ κατεδιώκοντο παρὰ τῶν συκοφαντουμένων ἐν τῇ Ἐκκλήσει προσώπων.

Χάριν περιεργείας σημειοῦμεν ἐνταῦθα, πρὶν εἰσελθῶμεν εἰς τὰ ἐπὶ μέρους τοῦ παρόντος, ὅτι μὲ τὴν Ἐκκλησίαν ἐσκορπίζοντο καὶ ψηφοδέλτια — ὡς ἠκούσαμεν — εἰς τὰ ὁποῖα ὑπεδεικνύοντο ποῖα πρόσωπα ἐξ ὄλων τῶν ἐν τῇ Κοινοτητί μας κατοικούντων ἀντελήφθησαν ὅτι καταπατοῦνται τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινοτήτος Χαλκηδόνος, καὶ προσφέρονται δωρεὰν νὰ ἐγγυηθοῦν ὅτι θὰ ἐπαναφέρουν τὸν Κοινοτικὸν Κανονισμὸν τοῦ 1879 καὶ θὰ διορθώσουν τὰ ὄσα ἐν τῇ ΕΚΚΛΗΣΕΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΔΙ, ΑΡΚΕΙ ΑΥΤΟΙ ΝΑ ΓΙΝΩΣΙΝ ΕΦΟΡΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ.

Ἰπῆρξε διὰ τὴν Χαλκηδόνα ἐποχὴ, καθ' ἣν ἡ ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Κοινότης κατηρίθμει μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς πλῆθος εὐπορούντων ὁμογενῶν. Ἡ ἐποχὴ αὕτη ἦτο ἡ τοῦ 1879. Τῆς ἐποχῆς ταύτης οὐδὲν ἄλλο ἀξιοσημείωτον μνημεῖον ἔμεινεν, καθότι καὶ οὐδὲν τοιοῦτον ἐγένετο πλὴν τοῦ Θεάτρου. Ἀναφέρεται ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπῆρξε καὶ βραχύδιον Γυμνάσιον, ὅπερ ὅμως συνετηρεῖτο ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τινῶν πλουσίων καὶ οὐχί ποτε ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς Κοινοτήτος. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Μητροπολίτης διέμενεν ἐν Φαναρίῳ διαρκῶς, τὰ δὲ πράγματα τοῖς Κοινοτήτος διηύθυνεν ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ κοσμικὸς τὸ πλεῖστον, διὰ τὰ κοινοτικὰ συμφέροντα, καὶ ἕτερος ἱερωμένος διὰ τὰ ἐκκλησιαστικά. Αἱ δίκαι τῶν τῆς ἐπαρχίας Χαλκηδόνος κατοίκων πνευματικῆς ἢ καὶ μικτῆς φύσεως, ἐθεωροῦντο καὶ ἐξεδικάζοντο καὶ αὐταὶ ἐν Φαναρίῳ. Σύμφωναν λοιπὸν πρὸς τὴν τότε κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐψηφίσθη καὶ ὁ Κανονισμὸς τῆς ἐπαρχίας Χαλκηδόνος τοῦ 1879, ὅστις ὅμως ὡς ἄστοχος οὐδόλως ἐτελεσφόρησεν.

Ὅτε Μητροπολίτης Χαλκηδόνος, πρὸς διαδοχὴν τοῦ κυροῦ Καλλινίκου, ἐξελέγη ὁ νῦν ἅγιος Ἐφέσου κ. Ἰωακείμ, τὰ πράγματα ἥλλαξαν. Ὁ ἐν λόγῳ Μητροπολίτης ἀπεφάσισε καὶ μετέφερε διαρκῶς τὴν διαμονὴν του ἐν Χαλκηδόνι καὶ ἤρξατο συστηματικὴ ἐργασία καὶ ἐπίβλεψις ἐπὶ τῶν κοινοτικῶν, ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ τοῦ Μητροπολίτου Ἰωακείμ.

Καταδειχθέντος δὲ τότε ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι ὁ ὑφιστάμενος Κανονισμὸς τοῦ 1879 ἦτο ἀπρόσφορος καὶ ἀτελής, κοινῇ γνώμῃ τῆς Ἐπαρχίας Χαλκηδόνος κατηργήθη ὁ τοῦ 1879 Κανονισμὸς καὶ ἀντικατέστη διὰ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Κανονισμοῦ τοῦ 1889 καὶ ὄχι ὡς ψευδῶς διατείνεται ἡ Ἀνώνυμος Ἐπιτροπὴ ὅτι ὁ τοῦ 1879 Κανονισμὸς ἀντικατεστάθη τελευταίως διὰ τοῦ νῦν ἐν ἰσχύι Κανονισμοῦ τοῦ 1899. Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ 1889 ἐπετεύχθη, ἂν μὴ τι ἄλλο, ἡ ὁμοιόμορφος διοικήσεις τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἐπαρχίας Χαλκηδόνος. Τὸν τέως Μητροπολίτην Χαλκηδόνος κ. Ἰωακείμ διεδέξατο τῷ 1897 ὁ ἀπὸ Ἡρακλείας Γερμανός, ἀνὴρ γνωστὸς τῷ ἔθνει σύμπαντι, διὰ τὰς ἀρχὰς καὶ πεποιθήσεις του, σκοπὸν δὲ αὐτοῦ προθέμενος νὰ καταναλώσῃ τὸν ὑπόλοιπον αὐτοῦ βίον πρὸς βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν τῶν τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν πραγμάτων ἐπελήφθη τῆς Ἐπαρχιακῆς ἀναμορφώσεως ἀμέσως. Οὗτος συγκαλέσας Ἐπαρχιακὴν Συνέλευσιν συμφώνως τῷ μετὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑφισταμένῳ καὶ ἐν ἐνεργείᾳ Ἐπαρχιακῷ Κανονισμῷ τοῦ 1889 ὑπέβαλε σχέδιον τροποποιήσεως τοῦ ἐν λόγῳ Κανονισμοῦ, ὅπερ μελετηθὲν ἐν ἐπανειλημμέναις συνεδριάσεσι τῆς Ἐπαρχιακῆς Συνελεύσεως, ἥς μέλη πρὸς ἀρκετοὶ νομομαθεῖς, ἐπεψηφίσθη καὶ περιεβλήθη τὸ κύρος Νόμου ἀπὸ τοῦ 1899.

Ἐν τῷ Ἐπαρχιακῷ Κανονισμῷ τοῦ 1899 εἰσήχθησαν δύο νέα στοιχεῖα, τὸ μὲν συμφώνως τῷ Κανονισμῷ τῷ διέποντι τὰ πράγματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὸ δὲ συμφώνως τῷ Κοινοτικῷ Κανονισμῷ Σταυροδρομίου. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εἶναι ἡ σύστασις Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς (ἐν σελ. 16) ἀποστολὴν ἐχούσης τὸ νὰ ἐξετάζῃ τὰ προσόντα καὶ τίτλους τῶν διδασκάλων ἐκάστης Κοινοτικῆς, ὀρίζει τοὺς βαθμοὺς καὶ τὰ διπλώματα αὐτῶν, ἐφοδιάζει δὲ αὐτοὺς διὰ τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς διδασκαλίαν ἀδείας, ἀφ' ἑτέρου μελετᾷ καὶ συνιστᾷ ἐγκρίνουσα τὰ κατάλληλα πρὸς διδασκαλίαν βιβλία φυγαδεύουσα οὕτω τὴν βιβλιοκαπηλείαν. Ἔργον ἐπίσης τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς εἶναι καὶ ἡ σύνταξις ὁμοιομορφοῦ Γενικοῦ Προγράμματος τῶν Σχολῶν τῆς Ἐπαρχίας, ἐν τῇ ἀναθεωρήσει τοῦ ὁποίου προσκαλεῖ εἰς συνεργασίαν καὶ σύσκεψιν καὶ τοὺς διευθυντὰς τῶν διαφόρων Σχολῶν τῆς Ἐπαρχίας καὶ ἄλλα ἐξωθεν πρόσωπα διακρινόμενα ἐπὶ παιδείᾳ καὶ γνώσει τῶν ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων, ὅπως ἐγένετο καὶ πρὸ ἔτους. Ὡστε ψεύδεται ἡ

Ἄνωνυμος Ἐπιτροπὴ ἰσχυριζομένη ὅτι ὑπάρχει Πρόγραμμα ἀπρηχαιωμένον. Ἡ νῦν ὑπάρχουσα Ἐκπαιδευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Γ. Λιανοπούλου (καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν τῆς Θεολ. Σχολῆς ἐν Χάλκῃ καὶ καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν ἐν τῇ Μ. τοῦ Γένους Σχολῆ), Δ. Οἰκονομίδου (καθηγητοῦ τῆς Ἑλληνολατινικῆς φιλολογίας ἐν τῇ Μ. τοῦ Γ. Σχολῆ καὶ τῷ Ἰωακειμείῳ Παρθεναγωγείῳ), Χ. Πανταζίδου (καθηγητοῦ τοῦ Ζωγραφείου καὶ ἄλλων ἀνωτέρων ἐκπαιδευτηρίων) καὶ τῶν θεολόγων, Ἐπισκόπου Δαφνουσίας Κ. Κοιδάκη, τοῦ Αἰδ. Χρυσοστόμου Παπαθεοδώρου καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Εὐσταθίου Ποπέσκου, πάντων προσώπων λίαν εὐπαιδύτων καὶ ἀνωτέρων πάσης οἰασδήτινος μομφῆς, διακρινομένων δ' ἐπὶ πλέον καὶ ἐπὶ εὐθύτητι καὶ τιμιότητι χαρακτῆρος.

Δεύτερον νεωτερισμὸν εἰσήγαγεν ὁ ἐν ἰσχύι Κανονισμὸς—ὁ τοῦ 1899—τὴν Διαρκῆ Ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν, (ἐν σελ. 31) κατὰ μίμησιν τῆς ἐν Σταυροδρομίῳ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑφισταμένης. Καθῆκον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ὅπως κατὰ διημερίαν ἐξελέγῃ τὰ βιβλία τῆς διαχειρίσεως Ἐφορίας τε καὶ ἐπιτροπῆς κρατοῦσα ἐν ἑμμερον τῶν πράξεων τῆς τῆν Ἱερῶν Μητροπόλιν καὶ τὴν Κοινότητα οὕτω δὲ προλαμβάνεται ἐγκαίρως πᾶν ὅ,τι κακόν. Τὴν Ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν ὀλιγοροῦσαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθήκοντων τῆς δικαιούται ἢ Ἐφορία ἢ ἢ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ καταγγέλλῃ πρὸς τὸ Μικτὸν Συμβούλιον, ἢ καὶ τὸ ἐναντίον, ἢ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ δικαιούται νὰ καταγγέλλῃ τὰς πράξεις τῶν Ἐφόρων καὶ Ἐπιτρόπων, ἀνφωραθῶσι παραβαίνοντες τὰ ἀνατεθέντα αὐτοῖς καθήκοντα ἢ ὑπερβαίνοντες τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν. Διάρκεια δὲ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ὠρίσθη τριετής ἐν ᾧ τῆς Ἐφορίας καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶνε διετής, ὅπως αὕτη, ἢ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ, χρῆσιμεύῃ ὡς σύνδεσμος μεταξὺ τῶν ἀποχωρουσῶν ἀρχῶν καὶ τῶν νέων τοιούτων, διαφωτίζουσα αὐτὰς ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν προκατόχων πεπραγμένων καὶ ἀποφασισθέντων.

Προκειμένου δὲ περὶ Μικτάρη, ἀναφέρομεν ὅτι ὁ ἐν ἰσχύι Ἐπαρχιακὸς Κανονισμὸς ἀναγράφει, (ἐν σελ. 26) ποῖα τὰ προσόντα αὐτοῦ, ὡς καὶ ποῖα τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματά του. Μὴ δὲ μᾶς διαφεύγῃ

ὅτι ὑπεράνω τῶν μερικῶν νόμων, τῶν τοπικῶν Κανονισμῶν, ἴστανται οἱ Γενικοὶ Νόμοι τοῦ Κράτους, πρὸς οὓς ὀφείλομεν πάντοτε εὐπειθῶς νὰ συμμορφούμεθα, ὡς τοῦτο νῦν γίνεται ἀναφορικῶς πρὸς τὴν κατ' ἔτος ἀναγραφομένην μὲν ἐν τῷ Κανονισμῷ, μὴ γενομένην δὲ ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ἢ ἐκ νέου ἐκλογὴν του. Σήμερον τὸ ἐκ τῆς μουκταρικῆς σφραγίδος προῖόν ἀνέρχεται ἐτησίως εἰς 15 χιλιάδας γρόσια ἀντὶ 6 χιλ. τοῦ παρελθόντος.

Ἄλλὰ καὶ περὶ Στασιδίων τοῦ γυναικωνίτου ἐφρόντισεν ὁ Ἐπαρχιακὸς Κανονισμὸς, ἐν Σελ. 28, ὡς θὰ ἰδύνατο νὰ ἀναγνώσῃ ἢ ἐν λόγῳ **Ἀνώνυμος Ἐπιτροπὴ** ἂν ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ φυλομετρήσῃ καὶ αὐτόν.

Ἐν τοῖς γραφεῖσι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Χαλκηδόνος ὑπάρχει ἐν τάξει Μέγας Κώδιξ, Κτηματολόγιον, ἐν ᾧ εἰσὶ καταγεγραμμένα πάντα τὰ κτήματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Σχολῶν, ὡς καὶ τὰ ἀφιερώματα διὰ διαθήκης τῶν ὁμογενῶν. Τὸ βιβλίον τοῦτο δύναται πᾶς τις νὰ ζητήσῃ καὶ μελετήσῃ, ἀρκεῖ νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ μεταβῇ καὶ ζητήσῃ ἀπὸ τῶν Γραμματέα τῆς Κοινότητος Ἐκεῖ θὰ ἐμάνθαι ἢ **Ἀνώνυμος Ἐπιτροπὴ** ὅτι ὄντως προετιμήθη ὡς ἀγοραστὴς τῆς οἰκίας Χ' Μανώλῃ ὁ ἐν τῇ **Ἐκκλησίᾳ** ἀναφερόμενος ὑπάλληλος, ἀλλ' ὅτι οὗτος ἐπλήρωσε τὸ τίμημα τῆς οἰκίας ταύτης, ἴσως συνάψας δάνειον ἔξωθεν καὶ πιθανὸν καὶ νὰ χρεωστῇ εἰσέτι πρὸς τρίτους, ἀλλ' οὐδ' ὀβολὸν ὀφείλει πρὸς τὴν Κοινότητα.

Ἀναφορικῶς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Μαμμῆς φαίνεται ἀγνοοῦσα ἢ **Ἀνώνυμος Ἐπιτροπὴ** ὅτι οὐδέποτε ἐγένετο κτήμα τῆς Κοινότητος ἢ οἰκία αὕτη. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ μακαρίτις Μαμμὴ εἶχε τὴν πρὸς τοῦτο διάθεσιν ἀλλὰ τῆς ἐν λόγῳ οἰκίας οὐσης βακουφικῆς ἢ διαθήκη ἔμεινεν ἄκυρος, ὅτε δὲ προσεκλήθη καὶ ἔφθασεν ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος, ὅπως γίνῃ ἢ εἰκονικὴ πώλησις τῆς ἐν λόγῳ οἰκίας, ἢ Μαμμὴ εἶχεν ἤδη ἀποθάνει.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκίαν τῶν ἀδελφῶν Μπισίνου, οἱ πάντες γνωρίζουσιν ὅτι αὕτη οὐδέποτε ἐκληροδοτήθη εἰς τὴν Κοινότητα, ἀλλ' ὅτι ἐπωλήθη ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ἀδελφῶν εἰς τὸν ἔγκριτον συμπολίτην μας, τὸν καὶ ἄχρις ὥρας ἰδιοκτῆτην αὐτῆς, Κον Πρόδρομον Βασι-

λειάδην. Ἡ λοιπὸν ἡ **Ἀνώνυμος Ἐπιτροπὴ** γράφει, ὡς φαίνεται, χωρὶς νὰ βασανίσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων της, ἢ ἀπὸ σκοποῦ καὶ ἐν ἐπιγνώσει διαστρέφει τὰ γεγονότα, ὅπως ἐπιτύχῃ τῶν δουλοπρεπῶν σκοπῶν της.

Ἐλθωμεν ἤδη εἰς τὸ χρυσόβουλον τοῦ Τσάρου τῆς Ρωσσίας. Ἐν τῇ συγχύσει τῇ πνευματικῇ ἐν ἣ διατελεῖ ἡ **Ἀνώνυμος Ἐπιτροπὴ** δὲν διασαφηνίζει τὸ τί θέλει νὰ μάθῃ. Θέλει νὰ μάθῃ τὸ ποσὸν εἰς ὃ ἀνέρχεται ἡ πρόσοδος αὐτῆ; ἀλλὰ τοῦτο εὐρίσκεται ἀναγεγραμμένον ἐν τοῖς διαχειριστικοῖς βιβλίοις τῆς Κοινότητος. Ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίσῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ Χρῦσοβούλου; τότε ἄς ἀναγνώσῃ τὸ χρυσόβουλον αὐτὸ, ἐν ᾧ ἀναγράφεται αὐτὴ. Ἐχει τὴν περιέργειαν νὰ φωτισθῇ περὶ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν καθωρίσθη ἡ πρόσοδος αὐτῆ; Τοῦτο τοῖς πᾶσι γνωστόν. Τὸ χρυσόβουλον ἀναφέρει ὡς δικαιούχον τὸν ἐκάστοτε Ἀρχιερεᾶ Χαλκιδόνος καὶ οὐχὶ τὴν Κοινότητα Χαλκιδόνος. Κατὰ τὸ ἐν Ρωσσίᾳ ἰσχύον σύστημα καὶ τὴν ἐπικρατοῦσαν τάξιν, ὁ Ἀρχιερεὺς ὀνομάζεται Ἡγούμενος. Εἰς τούτην λοιπὸν δίδεται τὸ δικαίωμα, οὐ μόνον νὰ εἰσπράττῃ τὸ ἐν χρυσόβουλῳ ἀναγραφόμενον ἐτήσιον ἐπίδομα, ἀλλὰ καὶ κατὰ περιόδους νὰ ἀποστέλλῃ εἰς Ρωσίαν ἀποσταλμένον τοῦ πρὸς εἰσπραξίν ἐλεῶν. Ὁ μακαρίτης Χαλκιδόνος Γεράσιμος καρπούμενος τὸ τελευταῖον τοῦτο δικαίωμα, τὸ ὑπὸ τοῦ χρυσόβουλου παρεχόμενον αὐτῷ, εἶχεν ἀποστείλει εἰς Ρωσίαν ἀρχιμανδρίτην τινὰ Χρῦσοχέρον τοῦνομα ὅστις ἐσύναξε τὰ ἔλεν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῶν εἰσπράξεων καὶ δώρων τούτων ἢ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ Ἐπιτροπὴ ἐπέτυχε διὰ παρακλήσεων παρὰ τοῦ ἐν λόγῳ Μητροπολίτου Χαλκιδόνος Γερασίμου ὅπως δωρηθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἱερά τινα ἄμφια, Ἐπὶ δὲ τῆς ἐποχῆς τοῦ μακαρίτου Χαλκιδόνος Καλλινίκου, ἢ τότε Ἐπιτροπὴ ἐπέτυχε παρ' αὐτοῦ ὅπως, ἐκ τοῦ ἀποστελλομένου ποσοῦ τὸ ἥμισυ παραχωρηθῇ εἰς τὴν Κοινότητα, ὅπερ καὶ ἔκτοτε μέχρι σήμερον ἐξακολουθεῖ γινόμενον τακτικῶς.

Ἡ **Ἀνώνυμος Ἐπιτροπὴ** διὰ τῆς ἐκκλήσεως αὐτῆς ἐκφράζει τοὺς φόβους της μήπως συμβαίνουσι καταχρήσεις εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν τοῦ Νέου Νεκροταφείου. Μενέτω ἀμέριμνος ὅλως. Καὶ ἡ προκάτοχος καὶ ἡ νῦν Ἐπιτροπὴ τοῦ Νεκροταφείου τούτου ἀπληρτίζετο καὶ ἀπαρτί-

ζεται ἀπὸ πρόσωπα τίμημα, ἐργαζόμενα μετὰ ζήλου καὶ συμφώνως τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Κανονισμοῦ αὐτοῦ, ὡς τοῦτο καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι διὰ συνδρομῶν καὶ ἐκ τῶν προσόδων αὐτοῦ ἀνηγέρθη ὁ ἐν αὐτῷ ναός. Ἐκ μόνων τῶν προσόδων ἐκτίσθησαν τὰ ἀπέναντι τοῦ Ναοῦ δωμάτια καὶ ἡγορίσθησαν αἱ παρακείμεναι γαῖαι ἀντὶ 350 λ. τ. σήμερον δὲ πρόκειται ἡ Ἐπιτροπὴ ν' ἀνεγείρη Κοιμητήριον καὶ κατασκευάσῃ χάνδακας πρὸς χώνεισιν τῶν ὑδάτων.

Ἄλλὰ καὶ περὶ τοῦ παλαιοῦ Νεκροταφείου βαττολογεῖ. Συμβουλευόμεν τὴν Ἄνωνυμον Ἐπιτροπὴν, ἀντὶ νὰ φυλάτῃ σιγὴν, ἥκιστα τιμῶσαν αὐτήν, περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀποτελούντων αὐτήν, ἵα ἐπιδιώξῃ σιγὴν ἄκραν ἀναφορικῶς τοῦ ζητήματος τοῦ Νεκροταφείου τούτου, ὅπερ ἀπολέσαν τὴν τέως ιδιότητά του, ὡς Νεκροταφείου, δυνατὸν ν' ἀμφισβητηθῇ.

Τί δὲ λέγεται περὶ τοῦ Θεάτρου; ὅτι ἐνῶ τοῦτο ἦτο ἄλλοτε προσοδοφόρον κτῆμα τῆς Κοινότητος σήμερον παρημελήθη. Μη λυποῦ, ἀλλὰ χαίρε καὶ ἀγάλλου Ἄνωνυμος Ἐπιτροπὴ μανθάνουσα ὅτι ἐν διαστήματι δύο μόνων μηνῶν ἡ ἀξιότιμος Ἐφορία τῶν Σχολῶν μας εἰσέπραξεν ἐκ δικαιοῦματος ἐνοικίασεως τοῦ θεάτρου **εξήκοντα δύο** (62) λίρας καὶ μεγίστη ὑπάρχει πιθανότης ὅτι κατὰ τὴν ὑπόλοιπον χειμερινὴν περιόδον θὰ ὑπερδιπλασιασθῇ τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἄν ἔχη πρόχειρα τὰ Κατάστιχα τῆς παλαιᾶς εὐκλεοῦς ἐποχῆς, ἣν ἐπικαλεῖται ἡ Ἄνωνυμος Ἐπιτροπή, δύναται νὰ παραβάλλῃ πρὸς τὰς σημερινὰς εἰσπράξεις καὶ κατόπιν κατακρίνῃ τὴν νῦν Ἐφορίαν. Ποῦ δὲ νὰ εὐρίσκοντο ἄρᾳ γε οἱ τὴν Ἄνωνυμον Ἐπιτροπὴν ἀποτελοῦντες, ὅταν τὸ θέατρον τοῦτο ἐκκηρύχθη Μαχλοῦλι, ὅπως διὰ τοῦ πατριωτικοῦ των ζήλου καὶ τῆς εἰς λόγους προθυμίας των παρηγορήσωσι τούλάχιστον τὴν Κοινότητα, ὅταν ὁ σταλεὶς ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως ἔθετε αὐτὸ εἰς δημοπρασίαν (τὸ ἔβγαζαν δηλαδὴ εἰς τὸ μεζᾶτι); Ἐβρόντισαν ποτὲ νὰ μάθωσι πῶς ἐσώθη τοῦτο καὶ διὰ Σουλτανικοῦ Ἰραδὲ ἐκκηρύχθη κτῆμα τῶν Σχολῶν; Καλὸν θὰ ἦτο ἂν οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Ἄνωνυμον Ἐπιτροπὴν πρὶν προβῶσιν εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς των, τῆς αὐτοκλήτου περιηφορῆσεως τῶν δικαιομάτων τῶν Χαλκηδονίων διὰ τοῦ Συλλαλητηρίου, νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν καὶ νὰ ἐνωτισθῶσιν πῶς

αὕτη κατώρθωσε νὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τῷ τότε Πατριάρχῃ Κωνσταντίνῳ καὶ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ὡς ἐξαιρετικὴν χάριν τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ Θεάτρου μας ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἐπὶ τῆς πλειοδοσίας ὑπαλλήλων.

Ὅμιλήσωμεν ἤδη καὶ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος. Οἱ χαλκεύσαντες τὴν Ἐκκλησίαν διερωτῶνται, διατι ἐν ᾧ ὠρίσθησαν 6500 λίραι πρὸς οἰκοδομὴν αὐτῆς ἐδαπανήθησαν 18 χιλιάδες λίραι; Διατι ἐν ᾧ ὁ Ἀρχιτέκτων κ. Κ. Παπᾶς προσεφέρετο νὰ τὴν οἰκοδομήσῃ ἀντὶ 10 μόνον χιλιάδων λιρῶν, δίδων καὶ ἐγγυητὴν τὸν ἀξιόλογον ἔμπορον, τὸν μακαρίτην πατέρα του, δὲν ἐγένετο δεκτός; Διατι; Διότι διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐν λόγῳ Ἐκκλησίας ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν προκηρυχθέντα διαγωνισμόν ἐννέα σχέδια. Διότι μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ ἐπιτροπῆς καὶ ἐλανοδίκαι ἦσαν οἱ Ἀρχιτέκτονες: Δαρύγκος καὶ Βαλλάωρη οἱ ὅποιοι ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας εἰργάσθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ μακαρίτου Π. Στεφάνοβικ, μελετώντες τὰ ὑποβληθέντα σχέδια, καὶ δι' ἠξιολογημένης ἐκθέσεως τῶν γραπτῆς, ἐνέκρινον καὶ πρὸς τὸ σχέδιον τοῦ Ναοῦ καὶ πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν συμφωνοῦν τὸ σχέδιον, τὸ ὑποβλήθην ὑπὸ τῶν κ. κ. Βελισσαρίου καὶ Γ. Ε. Ζαχαριάδου, εὐρόντες τοῦ κ. Ν. Δημάδου πολυτελές, τὸ δὲ τοῦ κ. Παπᾶ πολυδάπανον. Ἡ ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς συστάσα Ἐπιτροπὴ ἐλυπήθη διὰ τὴν μὴ ἐγκρισιν τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Κ. Παπᾶ, ὑπὲρ οὗ ἦσαν τῶν πάντων αἱ συμπάθειαι. Ἡ οἰκοδομὴ ἤρξατο ἐπὶ τῶν θεμελίων τῶν τεθέντων πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Ἡ προσοχὴ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐστράφη κυρίως εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ οἰκοδομησίου ὑλικοῦ καὶ ἰδίᾳ τῶν λίθων. Ἐξητάσθησαν οἱ λίθοι τοῦ Μακροχωρίου, οἱ τῆς Ρωσσίας, ἀλλ' ἀπερρίφθησαν ὡς ἀκατάλληλοι ἐφ' ᾧ καὶ κατέφυγον εἰς τοὺς τοῦ Χάρακος, ὧν ἡ τιμὴ μετέβαλλεν οὐσιωδῶς τὸν Προϋπολογισμὸν, πλὴν ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκοδομῆς Ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐξ ἀνδρῶν γενναίων, ἵνα μὴ ἐπιβαρύνωσι τὴν Κοινότητα ἀνέλαβον ἐξ ἰδίων τῶν ὑπερδιπλασιάσαντες τὴν ἀρχικῶς ὀρισθεῖσαν συνδρομὴν αὐτῶν, ἄλλοι δὲ ἐξ αὐτῶν σπουδαιότερα προσενεγκόντες ποσά, ἐν οἷς διεκρίθη ὁ μακαρίτης Π. Στεφάνοβικ δούς εἰς ὕλην καὶ χρήματα περὶ τὰς 7 1)² χιλ. λίρας. Δὲν ἀναγράφομεν τὰ ὀνόματα τῶν ἄλλων δωρητῶν καθότι οἱ πλείστοι ἐπιζῶσι καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ θίξωμεν τὴν φιλοτιμίαν τῶν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες πλείονας πληροφορίας δύνανται νὰ προσ-

φύγωσιν εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐν λόγῳ Ἐκκλησίας, ἔνθα λεπτομερῶς ἀναγράφονται καὶ τὰ ποσὰ καὶ τὰ εἶδη καὶ τὰ ὀνόματα ὧσων προσέφερον καὶ συνέδραμον τὸ ἔργον.

Ἐκ τῆς μελέτης τῶν βιβλίων τούτων θὰ κατανοήσῃ τις καὶ τὸ παράλογον τῶν γραφομένων ἐν τῇ Ἐκκλήσει καὶ θὰ κατέληγεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι καλῶς ἔπραξεν ἡ Ἀνώνυμος Ἐπιτροπὴ μὴ δηλώσασα τὰ ὀνόματά της, διότι βεβαίως κλησὶς θὰ ἐπικολούθει τὴν Ἐκκλησίαν, ὅταν οἱ δωρηταί, ὧν τὰ ὀνόματα ἡ Κοινότης ὀφείλει ν' ἀναγράψῃ χρυσοῖς γράμμασιν, ἀπακαλοῦνται ἐν τῇ Ἐκκλήσει καταχρασταὶ τῶν ἑαυτῶν χρημάτων ἅτινα ἐδωρήσαντο διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας. Μὲ ἄλλους λόγους οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, μὲ τὸν παρὰ τῶν εὔρων τὸν μπελᾶν των!!

Τοῦτ' αὐτὸ ἔπαθε καὶ ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν, οὗ ὁ βίος εἶναι δράσις καὶ ἔργα μὲ τὴν ἀγορὰν τῆς Μητροπόλεως καὶ δωρεὰν αὐτῆς πρὸς τὴν Ἐπαρχίαν Χαλκιδόνης. Διὰ τὴν μετεγρᾶφην τὸ κτῆμα αὐτὸ εἰς ἄλλου ὄνομα; διὰ τὴν Α. Σ. δὲν ἐνεργεῖ τὴν ἐκδοσὶν φερμανίου (ὡσὰν νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς Α. Σ. καὶ τοῦτο); Αὔριον ἂν ἀποθάνῃ θὰ τὸ καταλάβῃ οἱ συγγενεῖς τοῦ καὶ διὰ τὴν ἔγιναν τόσα ἄδικα εὐχαριστήρια; (Σημειωτέον ὅτι, ἐν ᾧ ὅλαι αἱ Κοινότητες τῆς Ἐπαρχίας Χαλκιδόνης ἔγραψαν εὐχαριστήρια διὰ τὴν δωρεὰν τῆς Μητροπόλεως, μόνη οἱ Κοινότης Χαλκιδόνης οὔτε γραπτῶς οὔτε κἂν προφορικῶς ἐφιλοτιμήθη νὰ εὐχαριστήσῃ τῷ Μητροπολίτῃ δωρητῇ).

Προκειμένου περὶ τῶν ἐνεργειῶν πρὸς ἐκδοσὶν φερμανίου, ὅπως τὸ κτῆμα, ὅπερ ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν ἐδωρήσατο τῇ Ἐπαρχίᾳ αὐτοῦ, ἀναγνωρισθῆ ἐπισήμως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡς Μητρόπολις, θετικῶς γνωρίζομεν ὅτι ἐστάλην πρὸ πολλοῦ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τὸ γράμμα, δι' οὗ ζητεῖται ἡ ἐνέργεια, ἀλλὰ δυστυχῶς οὐδὲν ἐγένετο ἄχρις ὥρας. Πρὸ ἡμερῶν δὲ ἔγραψε καὶ αὐθις ἡ Α. Σ. ἐκθρόασα τὴν λύπην της καὶ ἀπαιτοῦσα τὴν ἄμεσον ἐκδοσὶν τοῦ νενομισμένου τακριρίου πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ κτήματος εἰς Μητρόπολιν τὰ δὲ δικαιώματα τοῦ τακριρίου κτλ. ἐπλήρωσε διὰ λογαριασμὸν τῆς Α. Σ. ὁ ἐγκριτος συμπολίτης μας κ. Χ. Πατριkiάδης.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ **Ἀνωνύμου Ἐπιτροπὴ** λόγον ποιεῖται περὶ παραλείψεως λ]σμοῦ ἐξελεγγέως, λογοδοσιῶν, πρακτικῶν τῶν Ναῶν, Ἐφοριῶν, Ἐπιτροπῶν, Νεκροταφείων, οἰκοδομῶν καὶ ὄλων τῶν Κοινοτικῶν, μαθέτω ὅτι τὰ βιβλία εἰσὶν ἔτοιμα καὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ναοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησι. Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Ἐφορίας καὶ τοῦ Νεκροταφείου καὶ αἱ ἐκθέσεις τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ προτρεπόμεθα αὐτὴν, ὅπως μεταβῆ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς τε Ἱ. Μητροπόλεως καὶ τῆς Κοινότητος καὶ ζητήσῃ διόντως ὅ,τι σχετικὸν λ]σμὸν, πρακτικὸν ἢ ἄλλο πρὸς μελέτην καὶ διαφώτισιν αὐτῆς, καὶ τῶν ἀπασχολούντων αὐτὴν θεμάτων πρὸς περιφρούρησιν αὐτόκλητον τῶν συμφερόντων τῆς Κοινότητος ἡμῶν, βεβαία οὔσα ὅτι πάντα ταῦτα προθύμως θὰ τῇ δοθῶσι καὶ ἐν τάξει εὐρήσει, καὶ κατόπιν δύναται νὰ ὑβρίσῃ.

Θέτει κατόπιν ἡ **Ἐκκλησίς** καὶ τὸ ζήτημα τοῦ Ἐπαρχιακοῦ, κατὰ φαντασίαν, ταμείου, ὅπερ, ἐν τῇ ἐπικρατοῦσῃ συγχύσει πνεύματος τῆς **Ἀνωνύμου Ἐπιτροπῆς**, ἀλλοῦ μὲν ἀναγράφεται ὡς πρόσδοδος τῆς Κοινότητος, ἄλλοτε δὲ ὡς πρόσδοδος τῆς Ἐπαρχίας, ζητεῖ δὲ νὰ ἴδῃ λ]σμὸν δέκα (διὰ τὸ ὄχι 12) ἐτῶν, ἄλλως . . . ὁ Μητροπολίτης θὰ ἴδῃ!! Τὴν γλώσσαν δὲ ταύτην μετεχειρίσθη καὶ κάποιος κύριος ὅστις τελευταίως μεταβὰς δι' ἐργασίας του εἰς τὴν Μητροπολιν, παρασυρόμενος ὡς φαίνεται καὶ θαμβωθείς ἐκ τῆς ἀναγωγῆς τῆς **Ἐκκλησίας** ἦν πιθανῶς νύνοήθη νὰ λάβῃ, εἶπεν ὅτι, ἂν μὴ ἐτοιμασθῶσι δεκαετεῖς λογαριασμοὶ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ ταμείου, θὰ κινηθῆ (ὑπὸ τίνων); δίκη ἐναντίον τοῦ Μητροπολίτου ἐνώπιον τῶν Πολιτικῶν τακτικῶν Δικαστηρίων!!! Δὲν ἐσκέφθη ὅμως προηγουμένως νὰ μάθῃ τί ἀποφέρει τὸ διῆθεν ἐπαρχιακὸν ταμεῖον καὶ ἂν αἱ πρόσδοδοι αὐτοῦ ἐπαρκοῦσι νὰ καλύπτωσι τὰ ἐξοδα ὑπαλλήλων καὶ γραφείου τῆς Ἐπαρχιακῆς καὶ Κοινοτικῆς Μητροπόλεώς μας.

Ἀλλὰ διατὶ τάχα ὑπόλογος πάντων τῶν κατὰ φαντασίαν κακῶς ἐχόντων νὰ θεωρῆται ὁ γεραρὸς Μητροπολίτης ἡμῶν καὶ οὐχὶ τὰ άτομα τὰ κατὰ καιροὺς διαχειρισθέντα τὰ κοινοτικὰ πράγματα; Ταῦτα μὲν συλλήβδην καὶ διὰ μιᾶς μονοκονδυλιάς ἐν τῇ **ἐκκλήσει** ἀπεκλήθησαν ὑπὸ τῆς **Ἀνωνύμου Ἐπιτροπῆς** καταχρασταί, ὁ δὲ Μητροπολίτης διατὶ αὐτὸς καὶ μόνος νὰ θεωρηθῆ δοσίλογος καὶ καταδιωκτέος;

Διότι, ἡ **Α. Σεβασμιότης**, ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν δὲν ἠκολούθησε τὸ σύστημα τῶν προκατόχων του, ἐλλθόντων καὶ ἀπελλθόντων χωρὶς οὐδὲν ν' ἀφήσωσιν ἶχνος τῆς διαβάσεώς των.

Διότι μεταρρυθμίσας τὸν Κανονισμὸν τοῦ 1885 δὲν ἐπανάφερον — ὀπισθοδρομικῶς προοδεύων — τὸν τοῦ 1879, ἀλλ' εἰσήγαγε νέους θεσμοὺς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ Διαρκοῦς Ἐξελεγκτικῆς.

Διότι ἐπιδιώκει τὴν ἐκκάθαρσιν τοῦ κλήρου καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἀνικάνων καὶ ἀγραμμάτων διὰ προσώπων χρηστῶν καὶ εὐπαιδευτῶν.

Διότι ἐπραγματοποίησεν τὸ τέως ὄνειρον τῶν Χαλκηδονίων, τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος, Ναοῦ ὅστις παρὰ μὲν τῶν ξένων ἀποκαλεῖται θαῦμα, παρὰ δὲ τῆς Ἀγωνύμου Ἐπιτροπῆς ἀποκαλεῖται τραγέλαφος.

Διότι ἐν ᾧ εὔρε τὸ Νεκροταφεῖον τέσσαρας τοίχους, κατώρθωσε τὴν ἀνέγερσιν ἐν αὐτῷ Ναοῦ, δωματίων καὶ τὴν ἀγορὰν τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸ χῶρον, ὅπερ θὰ ἦτο σήμερον περιτριγυρισμένον ἀπὸ καλύδας μουατζιρέων, κατέστησε δὲ αὐτὸ κτῆμα προσοδοφόρον καὶ κόσμημα τῆς Κοινότητος.

Διότι κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς λεγομένης διαθήκης τοῦ μακαρίτου Π. Στεφάνου νὰ δοθῶσι λίραι τουρκίας 500 διὰ τὴν μὴ ὑπάρχουσαν τότε Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τότε ἀμέσως τὴν σύστασιν αὐτῆς, εἰς ἣν Ἀδελφότητα ἐδόθησαν τότε τὰ χρήματα, κατηγορηθεὶς δημοσίᾳ ὅτι ἐσφετερίσθη χρῆμα προωρισμένον διὰ τὴν τότε πράγματι ὑπάρχουσαν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα τῶν Δυτικῶν.

Διότι ἡ ἰδρυθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν μὲ τὰ ἄνω κεφάλαια καὶ διὰ τῆς φιλοτίμου ἐργασίας καὶ κόπων τῆς δαπανᾶ κατ' ἔτος 35—40 χιλιάδας γρόσια πρὸς περίθαλψιν καὶ ἀντίληψιν πτωχῶν καὶ κατώρθωσε ν' ἀναβιδάσῃ τὰ κεφάλαιά τῆς ἄνω τῶν 1000 λιρῶν, δίδουσα τόγε νῦν κατ' ἔτος εἰς τὰς Κοινοτικὰς τῆς Χαλκηδόνης Σχολὰς ὡς ἐκουσίαν συνεισφοράν καὶ ὡς δικαίωμα ἐνοικιάσεως τοῦ Θεάτρου λίρας τουρκίας 35.

Διότι ἀντὶ νὰ ἐνοικιάζῃ, μὲ τὰ χρήματα τῆς Κοινότητος ταπεινὸν οἶκημα εἰς ὃ νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν Μητρόπολιν, ἠγόρασε δι' ἰδίων χρημάτων τῆς, διεσκεύασεν ὡς μέγαρον τὴν νῦν Μητρόπολιν δαπανήσας 5 περίπου χιλ. λίρας ἣν καὶ ἐχάρισεν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν. κινήσας οὕτω τὸν χόλον πολλῶν ἀρχιερέων, καὶ τὰς ἐπικρίσεις τοῦ ἐπισήμου Πατριαρχικοῦ φύλλου, τῆς « Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας » 7 Σεπτεμβρίου 1906 Ἀριθ. 37 σελ. 440).

Διότι έννοεῖ νὰ ἔχη ὑψηλὸν τὸ γόητρον τῆς Μητροπόλεως, διὰ αὐστηροῦ ἤθους τῆς εὐθυδικίας, ἀμεροληψίας, πατρικῆς μερίμνης ὑπὲρ τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ ποιμνίου, πρὸς ὃ καὶ ἀφωσιώθη.

Διότι ὑπέδειξεν εἰς τοὺς πρὸς αὐτὸν μεταβάοντας πρὸς αἴτησιν συγκλήσεως Κοινοτικῆς Συνελεύσεως καὶ σύνταξιν Κοινοτικοῦ Κανονισμοῦ, ὅτι δύνανται κάλλιστα νὰ ἐπιτύχωσι τοῦ ποθουμένου, συμφορῶμενοι πρὸς τὰ ἄρθρα 10, 18 καὶ 26 τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Κανονισμοῦ, δηλώσας ἅμα αὐτοῖς ὅτι ὁ Νόμος μόνον διὰ Νόμου καταργεῖται καὶ μέχρις ἀντικαταστάσεως τοῦ παλαιοῦ διὰ τοῦ νεωτέρου, ὁ παλαιὸς ἐξακολουθεῖ ἰσχύων.

Τέλος, διότι έννοεῖ νὰ σώσῃ ἄτρωτον τὸ ἐθνικὸν Αὐτοῦ παρελθόν.

Ἡ Ἄνωνυμος Ἐπιτροπὴ αὐτοκλήτως ἐργαζομένη πρὸς περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων αὐτῆς—ἐν τῷ συμφέροντι τῆς ὁποίας περιέχεται, κατὰ τὴν ἀντίληψίν της, καὶ τὰ τῶν Χαλκηδονίων πάντων,—εὐρίσκουσα πάντα τὰ ἄνω ὡς πταίσματα τοῦ Σεβαστοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν, δύναται ἀκωλύτως νὰ προβῇ εἰς Ἐκκλησίας, δίκας πολιτικῆς, συλλαλητήρια καὶ εἴ τι ἄλλο κατὰ τοῦ Σεβαστοῦ προσώπου τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν, πεποιθυῖα ὅτι θὰ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ καὶ μόνου τό:

Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσιν.

Ἐν Χαλκηδόνι, τῇ 20 Δεκεμβρίου 1909.

Χ. ΠΑΤΡΙΚΙΑΔΗΣ

Δ. ΧΑΒΙΑΡΑΣ

Μ. ΨΩΜΙΑΔΗΣ

Χ. ΣΚΕΝΔΕΡΙΔΗΣ

ΑΛ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000023289

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΛΛΟΓΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ